

ZŠ s MŠ Spišské Bystré,
Michalská 398/8, 059 18
Spišské Bystré

Pohl'ad č.1/2023-2024

Ročník: 18.

V tomto čísle POHLADU nájdeš:

Rozhovory so starými rodičmi

Príbehy o opičke Aničke **TAJNIČKY**

básne **SÚŤAŽ o super ceny**

Anketu o najobľúbenejšieho učiteľa

Hádanky **ZAÚJÍMAVOSTI** hry

Interview s najúspešnejším žiakom

Mariana Mirgová - 6.B

Marek Benko - 4.A

Milí žiaci, kolegyne a kolegovia,

pri čítaní tohto čísla nášho Pohľadu si opätovne uvedomíme, že sa blížia vianočné sviatky, kedy sa na chvíľu všetci zastavíme a v pokoji si zaspomíname na všetky udalosti celého roka. Aký bol rok 2023 pre našu školu? Čo sa v nej za uplynulých 12 mesiacov zmenilo? Aké výsledky či pokroky ste dosiahli?

A ozaj, zasa sa blíži 1. január, kedy si ľudia zvyčajne dávajú záväzky. Čo by ste chceli na svojom živote zmeniť, čomu by ste sa chceli v novom roku venovať, aké miesta by ste chceli navštíviť, ktoré zručnosti by ste sa chceli naučiť? Koľko ľudí, toľko rôznych predsavzatí. Verím, že aj vy - žiaci, si dáte svoje vlastné predsavzatia.

Aký by som to bol riaditeľ školy, keby som vám nepošepol nejaké dobré tipy na novoročné predsavzatia 😊? Čo tak si dať záväzok, že sa budeme od januára na seba všetci usmievať, pekne sa zdravieť, rešpektovať sa navzájom a celkovo boli k sebe všímavejší a tichší? Všimli ste si, že je v našej škole trocha menej miesta pre všetkých? Nie je to len novými učebňami na druhom poschodí, ktoré nám ubrali z plochy chodieb či ďalšími skriňami v triedach. Je to preto, že v tomto školskom roku je vás v škole už 348 žiakov a pribudlo nám aj pár zamestnancov. Všade je hustejšie: na chodbách, v triedach, šatniach a nehovorím o jedálni, kde stojíte v rade na obed o čosi dlhšie ako minulý rok. (Ak by ste si dali aj polievku, určite by ste stáli v dlhom rade kratšie a boli by ste aj sýtejší 😊). Áno, tento veľký počet žiakov považujem za náš najväčší úspech v tomto roku, pretože to znamená, že sme dobrou a obľúbenou školou medzi rodičmi a aj žiakmi. Verím, že vy žiaci

našej škole sami robíte najlepšiu reklamu, svojou usilovnosťou, svojimi učebnými výsledkami, svojím podielom na organizovaní či vymýšľaní rôznych akcií, ktorých je mimochodom neúrekom a rozvíjajú všetky vaše talenty. Ved' už iste viete, aké je heslo našej školy. Neviete to? Pošepkám vám to:

„ Každý žiak v nej môže prejaviť a rozvíjať svoj talent “,

tak nepremeškajte príležitosť a hľadajte to, čo vás baví a v čom ste dobrí. My učitelia vám pri napĺňaní vašich predsavzatí radi pomôžeme. A nepovedzte mi, že ste zasa tento rok nič nestihli.

Všetkým vám prajem pokojný záver roka, veľa rodinnej pohody a príjemných chvíľ strávených v rozhovoroch so svojimi najbližšími.

A ozaj, skoro som vám zabudol dať tip na najlepší vianočný darček pre vás. Od Ježiška si poproste najobyčajnejší tlačidlový mobil. Má jednu zázračnú funkciu, ktoré smartfóny a iPhony nemajú: vracia všetkých do reality a predlžuje život ☺. Kto tipu nerozumie, môže sa ma prísť opýtať do riaditeľne.

Pišta
riaditeľ školy

**"Šťastné a pokojné Vianoce,
veľa lásky, úsmevu a porozumenia
v novom roku 2024
a splnenie túžob a očakávaní."**

Škola mojimi očami

Ak prekročíme bránu našej školy, všimneme si neobyčajnú budovu s pastelkami a množstvom okien. V jej areáli nás každé ráno privíta Ján Amos Komenský a vždy plné parkovisko áut, v teplých mesiacoch aj bicyklov.

Pri vstupe do budovy zavítame na hlavnú chodbu, kde nás spoza vrátnice každodenne vítajú naše pani upratovačky. Na tejto chodbe máme aj šachový stolík, pri ktorom sa denne odohrávajú napínavé partie šachu. Tento kútik však deti využívajú viac na oddych vďaka pohodlnému gauču a rovnako slúži ako miesto, kde čakáme na učiteľa, keď máme telesnú alebo krúžok. Na opačnej strane chodby máme k dispozícii kalčeto alebo ping-pongové stoly, ktoré môžeme využívať po skončení vyučovania. Druhé poschodie našej školy je posiate odbornými učebňami. Nachádza sa tu učebňa biológie a chémie, učebňa fyziky, učebňa informatiky, v ktorej pribudli nové notebooky a 3D tlačiareň, ale aj jazyková učebňa, ktorá poskytuje moderný štýl vyučovania. Vďaka počítačom a slúchadlám si môžeme vypočítať všetky zadania cvičení z učebnice a pracovného zošita a môžeme pracovať v skupinkách bez toho, aby sme sa navzájom vyrušovali. Horná chodba sa zmenila asi najvýraznejšie. Predtým veľké a nevyužívané miesto dnes zdobí nová knižnica s množstvom kníh, ale aj pohodlných tulivakov a učebňa dejepisu a geografie, ktorá nás vďaka virtuálnej realite vie dostať na zaujímavé miesta sveta. Najväčšiu radosť spravila asi pani učiteľke Hreňovej, ktorá si už nemusí robiť starosti s tým, kto a odkiaľ vezme stojan na mapy.

Naša škola však má aj ďalšie zákutia, ktoré zdobí nové a krajšie vybavenie. Pestré skrinky vymenili v šatni staré tmavé kľetky. Stiesnené plochy tak nahradil súkromný priestor označený vlastným číslom. Vďaka tomu máme aj dostatok miesta na hýbanie sa. A ak sa už rozprávame o hýbaní, nemôžeme zabudnúť na naše dve telocvične, v ktorých vyrastajú nádejní budúci športovci - futbalisti, florbalisti, volejbalisti, ale možno aj kulturisti, vďaka novému krúžku - základy posilňovania a deviatackým prvým hodinám

telesnej, ktoré vďaka pánovi riaditeľovi pripomínajú vojenský výcvik. Dostať sa do telocvične však nie je také jednoduché. Dvere sú totižto na štvormiestny kód, ktorý poznajú iba učitelia, ale vďaka našim matematicko-kombinatorickým schopnostiam nie je ťažké trafiť ten správny. Aby sme nezabudli, naša škola má ešte prístavbu, do ktorej sa dostaneme po prekonaní množstva schodov. Túto rannú rozcvičku doprajeme našim najmenším žiakom - prvákovi až tretiakovi. Ak zvládnu toto, môžu prísť k nám veľkým do hlavnej budovy.

V okolí našej školy toho pribudlo viac než dosť. Altánok, ktorý strážia kone, králi, veže ale aj pešiáci, samozrejme, hovoríme o šachových figúrkach. Detské ihrisko s preliezkami určené pre Materskú školu, na ktorom však občas zahliadneme aj väčšie deti, ktoré sa ešte stále cítia ako šesťroční škôlkari. Minulý rok sme si vysadili ovocný sad stromov, ktorý má fungovať ako prírodná klimatizácia a máme tu aj menšiu ZOO - chováme sliepky, zajace a včely.

Za mojich deväť rokov na tejto škole sa toho zmenilo veľa - od záhrady cez novú fasádu až po najmodernejšie vybavenie učební a tried. Čo by som si však priała ešte na 7 mesiacov, ktoré ma tu čakajú a dopriała by som aj mladším žiakom? Určite by sme všetci ocenili neskoršie vstávanie a neskorší začiatok školy. Nulté hodiny by mali zakázať. Nepohnevali by sme sa ani za oddychovú miestnosť s posteľami. Každého z nás by potešili aj mobily cez prestávky, niektorým by možno stačil notebook v triede určený či už na učebné účely alebo na hry a pozeranie videí. Učitelia, ktorí dozorujú na chodbách, by mali menej starostí a nezlostili by sa, že hráme futbal s vlastnoručne vyrobenými loptami, vykonávame akrobatické kúsky alebo sa skrývame na záchodoch. Na chodby by sa hodili aj automaty s jedlom a pitím. A keď sme pri tom jedle - posledné hodiny by mali končiť 5 minút skôr, aby sme nemuseli stáť v nekonečne dlhom rade na obed.

Čo z toho všetkého sa však dá splniť? Uvidíme možno v najbližšom období.

Sofia Bačová - 9.B

Potráp si hlavičku

1. 7.

2. 11.

3. 3.

4. 4.

5. 1.

6. 9.

7. 12.

8. 8.

9. 13.

10. 10.

11. 2.

12. 5.

13. 3.

14. 4.

15. 1.

16. 9.

17. 12.

18. 13.

19. 10.

20. 2.

Náš najúspešnejší žiak v šk. roku 2022/2023

Vyspovedali sme nášho najúspešnejšieho žiaka, DANIELA SOPKA, ktorému sa počas jeho deviatich rokov podarilo úspešne vyhrať niekoľko súťaží a taktiež ukončiť základné vzdelanie s jednotkami.

1. Čo ťa motivovalo k zúčastňovaniu sa na rôznych olympiádach?

To, že dané predmety ma bavia a aj to, že vďaka úspechom na nich mám body na prijímacie skúšky.

2. Koľko olympiád sa ti podarilo vyhrať a vieš uviesť najlepšie umiestnenia?

Bolo ich mnoho a najlepšie som sa umiestnil na fyzikálnej olympiáde na 2. mieste v okresnom kole.

3. Ako vnímaš svoj úspech v olympiádach na ZŠ?

Vnímam ich veľmi pozitívne a som na seba aj s odstupom času patrične hrdý.

4. Ktorý predmet bol pre teba na ZŠ najobľúbenejší a prečo?

Asi fyzika a matematika, mal som výborných učiteľov, na ktorých bolo vidno, že radi učia svoje predmety.

5. Aký si mal pocit z poslednej Fyzikálnej olympiády a na ktorom mieste si sa umiestnil?

Mal som z nej dobrý pocit, aj keď úlohy neboli ľahké, ale dalo sa s nimi popasovať. V krajskom kole som skončil na 8. mieste

6. Stále sa fyzike venuješ ?

Už nie, len keď niekto potrebuje poradiť alebo pomôcť zo spolužiakov.

7. Pomohli ti výhry pri prijímačkách na strednú školu?

Keďže som Testovanie 9 napísal veľmi dobre, tak tieto body boli irelevantné.

8. Páči sa ti na škole, ktorú si si vybral?

Tatranskú akadémiu môžem len odporučiť, výborné prostredie a učitelia, ktorí vedú predmety vysvetľovať aj na príkladoch a nie len cez poučky.

9. Čo sa ti páčilo na Tvojej a našej 😊 základnej škole?

Príjemné prostredie, skvelo vybavené učebne, milí učitelia, na ktorých bolo vidno, že ich práca baví.

10. Čo by si odkázal terajším žiakom školy?

Že učenie môže byť zábava, len sa netreba báť využiť všetky možnosti vzdelania.

11. Ako budeš sláviť prichádzajúce sviatky?

Samozrejme, v kruhu rodiny a lyžovačkou.

Pokiaľ chceš, všetko sa dá. Nestratíš nič, keď sa zapojíš do olympiády či súťaže.

Niekedy stačí veľmi málo na to, aby sme boli úspešní.

Nezabúdaj, že všetko čo robíš, robíš pre seba samého!

A pokiaľ spravíš chybu, jediné čo sa stane je, že si z toho vezmeš ponaučenie, pretože:

„NA CHYBÁCH SA ČLOVEK UČÍ .“

Hádanky od tretiaakov

Z nebička, v zime padá maličká.
Deťom rozžiari vždy očka.
Čo je to?

snehová _____

Na oblohe žltá večer svieti.
Čo je to deti?

Iba na Vianoce nad horami lieta.
Svieti nad Betlehemom a Ježiška víta.
Čo je to?

Je tam detí ako smetí.
Každému to z ruky letí.
Po snehu sa gúľa.
Čo je to?

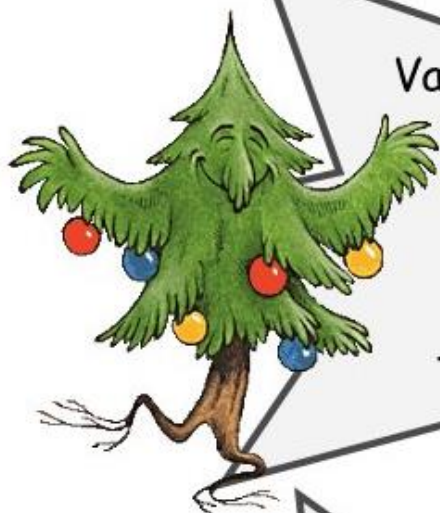
snehová _____

V lese rástol s hubami, zdobíme ho ozdobami.
 Krásny je náš domček, lebo nám pribudol...
 vianočný _____

Vajíčko, múka, med, škorica, orechy,
 voňajú z izbičky.
 Z medového cesta vykrajujú
 ich formičky.
 Čo sú to?

Jedna guľa, dve gule
 a tá tretia najvyššie.
 Čo je to?

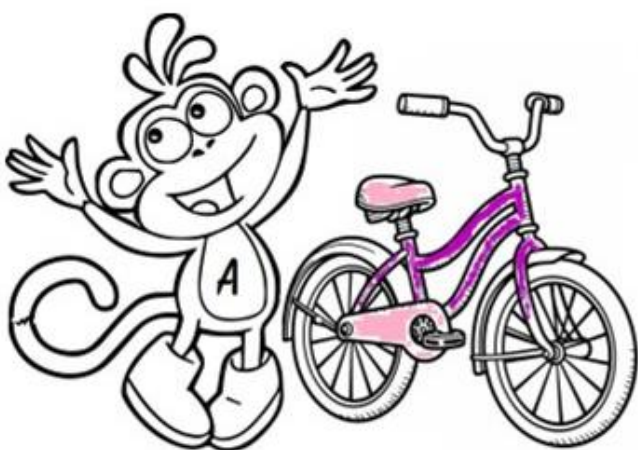
Krásne Vianoce Vám prajú žiaci 3.B triedy

Dobrodružstvá opičky Aničky

Bola raz jedna opička, ktorá sa volala Anička. Hneď ako sa narodila, ju museli rodičia opustiť. Zbalili jej plienky, vodu, jedlo a prikryli ju teplou dekou. Dali ju na člň a priviazali jej na ruku menovku. Potlačili člň a malá už plávala.

Ako tak plávala, tak sa zobudila na kikiríkание nejakého tvora, ktorého ešte nepoznala. Zľakla sa ho až tak, že začala plakať. Práve v tej chvíli gazdiná plietla koňovi vrkoč na chvoste, a zrazu začula plač z rieky za krovím. Išla sa tam pozrieť a našla v lod'ke malú opičku. Zdvihla ju a odniesla aj s jej vecami dnu. Položila ju na malé čalúnené kreslo a šla na povalu hľadať postieľku pre malú nezbedničku. Keď sa vrátila, zistila, že sa malá nezbednička vtlačila do skrine. Bolo tam toľko vecí, že nemala šancu ju odtiaľ dostať. V jej veciach našla menovku s menom Anička. Volala na ňu: „Anička, pod' von!“ Keď odtiaľ vyliezla, tak jej gazdiná vysvetlila, že už tam nemá liezť, lebo do skriň sa neskrýva. Keď malá opička rástla, chcela sa veľmi hrať, ale na farme nemali hry ani hračky. V jedno piatkové ráno dostala gazdiná nápad. Tajne odišla z farmy a kúpila Aničke malý pretekársky bicykel a urobila jej dráhu zo

sena. Potom, ako sa Anička zobudila, pozrela von z okna ako každý obyčajný deň, no čakalo ju prekvapenie, vonku mala nie veľký ani malý darček. Vybehla von a rozbalila ho. Bol tam krásny ružovo-fialový bicykel. Hneď naň vyskočila a hneď na ňom jazdila ako namydlený blesk. Už išla aj po dráhe, no keď ňou prešla, zastala

a ľahla si na zem a zaspala. Opička rástla a rástla, a keď mala už šesť rokov, gazdiná ju sama učila slovenčinu, matematiku, dejepis, geografiu, výtvarnú... V tom čase sa totiž nechodilo do školy a ona sa musela učiť doma.

Rebeka Petruľová – 5.A

Pokračovanie príbehov opičky Aničky nájdete v ďalšom čísle časopisu Pohľad

Naši obl'úbení učitel'ia

Začiatkom novembra sme ako školský parlament urobili dotazník o obl'úbenosti učiteľ'ov v triedach na druhom stupni. Každý žiak mal možnosť vybrať si jeho **10 NAJ učiteľ'ov** a udeliť mu body od 1 do 10. Následne sa všetky body zráтали, spriemerovali a usporiadali.

Teraz Vám predstavím desať našich najobl'úbenejších učiteľ'ov:

- 1. KATARÍNA ŠELENGOVÁ** - väčšina slov od žiakov znie „pri pani učiteľ'ke som konečne začal rozumieť matematike“

- 2. MARTINA HREŇOVÁ** - sever, juh, východ, západ - vďaka pani učiteľ'ke sa vo svete určite nestratíme

- 3. PETER UJČÍK** - na hodine s pánom učiteľ'om nikdy nevládne zlá nálada a negatívna energia, vždy nás vie naladiť na správnu vlnu

- 4. SLAVOMÍR PETRUS** - lepšieho učiteľ'a na technickú výchovu sme si ani nevedeli priať, pán učiteľ' vie vždy odľahčiť situáciu

- 5. ANNA MRÁZOVÁ** - pani učiteľ'ka je náš nový prírastok v učiteľ'skom zbore, no všetci sme sa zhodli, že za pár mesiacov nás toho stihla naučiť viac než dost'

- 6. JITKA ŠAFRANKOVÁ** - pani učiteľ'ka je na našej škole už dlhé roky, no fyziku učí ako nikto iný

7. **GABRIELA IVANOVÁ** - nie každý vie po anglicky, ale anglický jazyk s pani učiteľkou Ivanovou nikdy nie je problém

8. **BENJAMÍN ORAVEC** - pohyb je v tejto dobe veľmi dôležitý a robí deťom veľký problém, no na telesnej s pánom učiteľom sa cvičí s radosťou

9. **SILVIA DUBOVSKÁ** - pani učiteľka je ten najmilší človek akého poznáme a vetné členy vieme určiť aj o polnoci

10. **JANA NEUPAUEROVÁ** - hodiny s pani učiteľkou sú vždy veľmi pokojné a oddychové, pani učiteľka nikdy nič nesilí

Ako žiaci by sme však chceli povedať, že si každého jedného učiteľa vážime, vážime si ich snahu a námahu, ktorú do nás vkladajú. Preto veríme, že žiadny učiteľ nebude ustarostený, že sa neocitol v prvej desiatke.

Edita Kolušová - 9.A

SÚT'AŽ

Vyhraj svojho žolíka!

Ako súťažiť?

1. Kúp si svoj časopis s číselným kódom uvedeným na tejto strane.
2. Nezabudni si vziať svoj časopis so sebou na žrebovanie výhercov, ktoré sa uskutoční na dolnej chodbe dňa: 20. 12. 2023
3. Vylosujeme 10 majiteľov ŽOLÍKA, jedného majiteľa nových SMART HODINIEK, jedného majiteľa ELEKTRONICKÉHO TERČU, jedného majiteľa 20,-€ POUKÁŽKY do pizzerie Colombiana a jedného naj kámoša, ktorý výhrou zabezpečí pre seba a celú jeho triedu CUKROVU VATU.

Vianočná komédia

Čo vám ako prvé napadne pri slove Vianoce? Mne osobne - stromček, ale ved' to napadne predsa každému, no nie? Ale u mňa to je z úplne iného dôvodu, a o tom vám chcem teraz povedať!

Každá rodina je niečím výstredná, tá naša, samozrejme stromčekom, lebo ten náš nemôže byť malý a plastový, no musí byť živý a mať 2 metre! No, keď už viete, o čo kráča, pustíme sa do toho:

Pár dní pred Štedrým dňom ocko zvolá „bojovú poradu“, na ktorej sa dohodnú podrobnosti, a tak sa vydáva náš tím (ocko, sestra, ja) do lesa, kde s dovolením pána horára zrežeme vrcholec vysokého smreku, ktorý má najviac rovnomerne rozložené konáre. Nasledujúci postup vyzerá asi takto: ocko s pílkou a lanom lezie na strom, kde následne vymeria približnú veľkosť stromčeka. Nad miestom, kde ide rezať, uviaže lano a druhý koniec hodí dole, kde ho sestra a ja držíme. Takže keď ocko stromček odreže, budeme ho pomaly sťahovať dole, aby na nás nespadol. (je to osvedčená metóda, zatiaľ všetci žijeme :)) Ak je vrcholec už bezpečne na zemi, odstránime polámané vetvy, stromček naložíme na dvoje boby (sánky) a spoločnými silami ho dotlačíme k autu, v ktorom sa potom ide dosť nepohodlne keďže vás všade pichá ihličie.

Možno si myslíte: „Ako takú ozrutu dostaneme do obývačky?“ No, ono by to nebol až taký problém, lenže náš dom má dve pochodia a naša obývačka je ako inak na tom druhom, takže prichádza na rad tá nepríjemnejšia časť, ťahanie stromčeka cez balkóny. To už tu rozpisovať nebudem, lebo je to zložitý proces ťahania, premiestňovania a vzájomnej spolupráce, a potrebovala by som na to ešte jednu stranu.

V skratke - pri tejto druhej etape sa na to moja mamka odmieta pozerat', preto leží v posteli s obkladom na hlave a počká, kým sa stromček dostane do obývačky, aby nám ho potom pomohla postaviť do stojanu a následne s nami upratať celý ten neporiadok, čo tam zostal. A tak sa naše vianočné dobrodružstvo končí až na Štedrý deň ozdobovaním, čo trvá logicky dlhšie keďže stromček zaberá polovicu miestnosti.

Aj keď to mohlo vyznieť trochu drsne, túto zvláštnu tradíciu mám aj tak rada, lebo nič sa nevyrovná pocitu dobre vykonanej práce a voni ihličia v celom dome, no najmä, keď potom na Štedrý večer hrá všetkými farbami, svietia na ňom prskavky a ja si uvedomím, že mi to za celú tú námahu stálo a bude mi to stáť za to aj na ďalšie Vianoce!

Klára Zámečníková - 8 A

K mladým...

Čože tak umieraš mladý svet?
Žiť v realite začni hneď!
Jak tá krása prírody
z postele nemáš žiadne príhody.

iPhone15, iPhone16 -
úctu k starším žiadnu nemáš.
Finančnú gramotnosť nepoznáš,
peniaze vo vrecku od mamky máš.

Vzdelanie je prioritou ľudu!
Štúr na tom zakladal svoj sľub,
aby to naučil aj svoj ľud.

T. Dubravcová, E. Kolušová,
V. Kobolková, K. Gurovičová - 9.A

Biele Vianoce

Vianočné vločky dnes z oblohy padajú.
Na polia, na lúky tíško si sadajú.

Vietor ich prifúkol do nášho mesta,
biele sú chodníky, biela je cesta.

Katarína Krettová - 4.A

Vedeli ste, že...

*PRVÉ ELEKTRICKÉ OSVETLENIE VIANOČNÉHO STROMČEKA SA
OBJAVILO V ROKU 1882 V USA? DVA DNI PRED ŠTEDRÝM
DŇOM, TEDA 22.DECEMBRA 1882, HO PREDVIEDOL VYNÁLEZCA
THOMAS ALVA EDISON V MENLO PARKU.*

Prskavky priniesol do Európy anglický kráľ Jakub I.?
Rozdávala ich ľuďom na oslavu, keď odhalili sprisahancov,
ktorí mu chceli vyhodiť do vzduchu palác.
U nás sú prskavky spojené hlavne s Vianocami.

**Prvá zmienka o ohňostrojoch
je stará viac ako 2 000 rokov?
V starovekej Číne vtedy
náhodne objavili to, čomu dnes
hovoríme petarda. Príbeh
hovorí o tom, že čínsky kuchár
náhodou v záhradnej kuchyni
zmiešal drevené uhlie, síru
a liadok (to je chemická látka).
Zmes napchal do bambusovej
trubičky a zapálil. Zrazu
„ráááách“ – teda prvý výbuch
petardy.**

Ked' stará mať rozpráva...

1. Stará mama, mohol by som s Tebou spraviť interview?

Áno Pet'ko, mohol.

2. Ako si prežívala detstvo? Čo si robila?

Určite ťažšie ako teraz dnešné deti, lebo som musela spolu so sestrami robiť všetko okolo domu, statku a na poli. Kedže sme boli štyri sestry, tak sme museli robiť aj tú mužskú prácu.

3. A ako bolo v škole?

Vždy veľmi ťažko, lebo sa nám rodičia nemohli venovať. Stále som mala strach a pochybnosti, či som dobre pripravená.

4. Čo si robila po skončení základnej školy?

Po skončení základnej školy som ako 15-ročná nastúpila do Svitú do Tatrasvitú ako pracovníčka. Kedže mi chýbali školské základy, tak som ako 19-ročná nastúpila na Strednú školu do Prešova - odbor domácej potreby. Hneď po škole som nastúpila do podniku, kde som si odpracovala 30 rokov.

5. Aké si mala Vianoce? (zvyky, tradície, darčeky, jedlo, atď...)

Vianoce sa podobali už dnešným Vianociam. Jedli sme rybu a šalát. Mali sme aj ovocie. Darčeky boli veľmi skromné, ale vždy sa našla nejaká maličkosť, ktorá nás potešila. Základ u nás bola príprava na svätú omšu. Po spoločnej večeri a modlitbách sme sa vybrali so sestrami po spievankách. Chodili sme v skupinách spoločne s kamarátmi potešiť rodiny a susedov, ktoré trvali do polnoci. Polnočná svätá omša bola pre nás zážitkom vianočných sviatkov.

6. Chcela by si dnešným deťom niečo na záver povedať?

Aby bolo v nich viac skromnosti, porozumenia a úcty k svojim rodičom a starým rodičom.

7. Stará mama, ďakujem Ti za rozhovor a želám pevné zdravie!

Nemáš za čo, aj ja ďakujem!

Peter Palguta - 5.A

MLADOSŤ

Mladosť, to je naša spása,
vnútorná je to krása.
Vzdelaný nie je nikto,
do kostola nosia triko.

Múdri sme jak baganče,
rozum nám rád odskáče.
Slniečko sa na nás smeje,
lebo máme v rukách spreje.

Od obrazoviek sa nepohneme,
z izby ledva vylezieme.
Taká je tá dnešná doba,
chod' te všetci doparoma.

Chceme sa mať všetci radi,
Nik nám však už neporadí.

M. Vitko ,D..Lipták ,N. Praženica — 9. A

Vianoce

Keď je večer vianočný,
rada snívam krásne.
V kúse stojí krásna,
je obzypaná,
je veselá
sa ...

a na xmeti hračiek hiba-
vidím , , bábku, kuba!
je to krásna, nádherná,
čo sa na mňa pozerá!
Otvoríš hneď , , chcem,
nech to nie je iba .

Katarína Lišuchová - 4.A

Starí rodičia rozprávajú o Vianociach

Môj dedko Michal na narodil v roku 1962 a babka Marta v roku 1964. Obaja pochádzajú z našej dediny Spišské Bystré.

*** Starkí, dovoľte, aby som s Vami spravil rozhovor k vianočným zvykom?**

Áno, samozrejme, nech sa páči.

*** Skončil Sviatok všetkých svätých, na hroby sme boli zapáliť sviečky a v obchodoch už predávajú vianočné ozdoby. Ako si spomínate na vianočné zvyky, keď ste boli malí, asi tak v mojom veku?**

Na Vianoce bol vždy sneh, veľa snehu. Teraz je v decembri sucho. My sme sa chodili na Kubašok sánkovať od rána do večera, lízali sme cencúle, ktoré viseli zo strechy. A doma moja mamka varila vianočné jedlo a ocko zdobil stromček.

*** My na vianočnú večeru chodíme k Vám domov. A Vy ste to mali ako?**

Aj my sme boli všetci spolu, prišli aj naši bratranci a sesternice s rodičmi a bol plný celý dom. Modlili sme sa, a potom jedli. V noci nás zobudili a išli sme do kostola na polnočnú omšu.

*** Dedko, v škole som sa dozvedel, že v našej dedine začali prípravy už na Katarínu. Čo to bolo?**

Máš pravdu. Vtedy slobodné dievky, aj tvoja babka, odlomili konáriky z čerešne, dali do vody, ktorú menili každý deň.

Keď konárik začal do Vianoc kvitnúť, bol to znak, že sa dievča vydá. Vtedy sa chceli vydávať všetky a skoro.

*** Babka, čo ste ešte ako deti robili?**

Na Katarínu sme my dievčatá varili halušky. Do halušiek sme zabalili mená chlapcov z dediny. Halušky sme uvarili a každá z nás si otvorila jednu. Priznám sa, že som si vtedy tvojho dedka z hrnca „nevytiahla“, ale nebanujem. Mám ho rada. Potom sme s tými haluškami chodili mazat' ľudom okná na domoch, bola to sranda, keď nás naháňali.

*** V jednom filme som videl, že dievčatá liali niečo strieborné do studenej vody. Robili ste to aj vy?**

Hej, bol to roztopený cín, ktorý sme cez dierku v kľúči liali do vedra s vodou. A podľa toho, načo sa to podobalo, sme si vymýšľali že čím bude náš budúci manžel. Potichu sme vtedy čarovali. Takto: „Ondreju, Ondreju, na tebe cinu ľejú. Daj mi Bože znač, chto me budže mač“ Vždy to bola sranda!

*** My dostávame na Mikuláša sladkosti v balíčkoch. Čo si dostal ty, dedko?**

Aj my sme dostali oriešky, čokoládku, banány a jablká. Ale viac sme sa tešili, keď sme po večeri s chlapcami začali v dedine vystrájať. Robili sme huncútstva. Lávky cez potok sme hodili do vody, vyberali sme dvierka z pántov na záhradke a z plotu sme povyberali štachitki. Starší chlapci raz ukradli voz, rozobrali ho a poskladali ho gazdovi na streche.

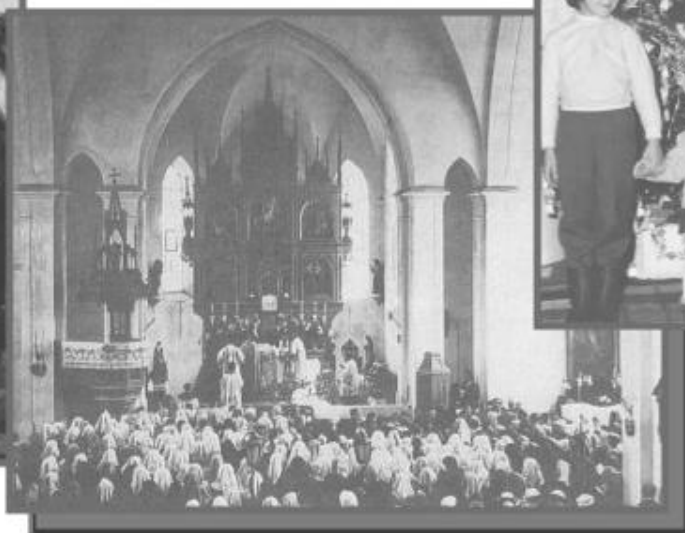
*** Podľa vášho rozprávania dievčatá vždy snívali iba o tom vydaji. Aj v Kubachoch sa prezliekali za strigy a čarovali?**

Presne tak. To moja mamka hovorila, čiže tvoja prababka, že sa poobliekali do bielej plachty, pomúčili si tvár a husacím krídlom vymetali každý kút domu. Na papier napísali 12 mien chlapcov a trinásty zostal prázdny, každý večer potom jeden lístok s menom hodili do pece a na Štedrý deň im zostal jeden lístok, ak tam nebolo meno, dievča malo zostať starou dievkou.

*** A čo samotný štedrý večer. Ako to prebiehalo?**

O piatej sme mali večeru, potom sme si rozbalili darčeky a išli vonku pochváliť sa ostatným alebo sa len tak rozprávať, stretnúť sa. Keď sme boli väčší, vydržali sme vonku do polnočnej omše. Pamätám si, že keď sme sa vrátili z kostola, moja babka išla zobudiť sliepky, vraj aby dobre znášali vajíčka a dedko išli ku statku a nakrmil ho.

*** Ako Vás tak počúvam, prežili ste veľa zvykov, ktoré teraz už vidieť len vo filme alebo pri vystúpení folklórneho súboru. Ďakujem Vám za rozhovor.**

A na záver jeden vianočný vinš v kubašskom nárečí:

„Vinčujem, vinčujem na tu svatu Viliju, že bi sće bul'i veseli
jako v ňebe anjeli. Ježiško se nam narodzil privitajme ho.
Pochvalen pan Ježiš Kristus.“

Daniel Chalupecký - 5.A

Naši deviataci píšú prváčikom

Milí prváčikovia!

My, deviataci, vám prajeme šťastné a úspešné prežitie 9-tich rokov na našej škole.

Splňte si svoje sny! Nevzdávajte to a dotiahnete to d'aleko. Hlavne sa učte! Popri učení však nezabúdajte aj na blbnutie v snehu so svojimi spolužiakmi a kamarátmi. Užívajte si všetky dni naplno! Nemyslite však len na hlúposti, ale aj na školu. Bud'te sami sebou, pomáhajte si navzájom, nežalujte na seba a vydržte to tu spolu tých 9 rokov. Prišli ste ako malé detičky, odídete ako silní PUBERTÁCI.

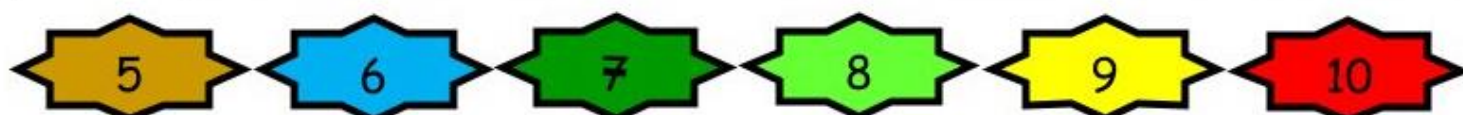
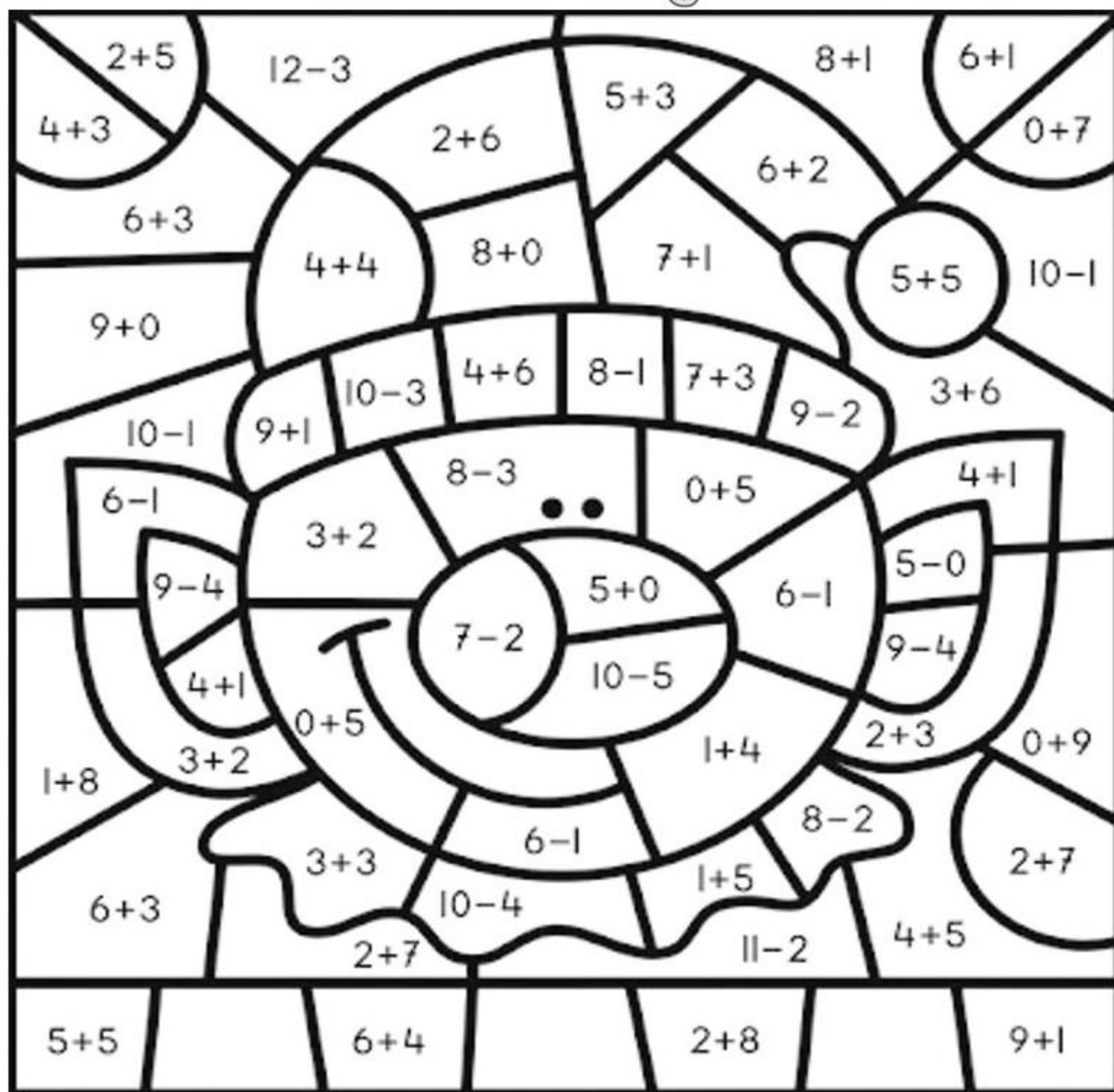

Držíme vám palce!!!

Sofia a Miška z 9.B

Pre našich najmenších

Ked' sviatočná koleda pohladí Vám uško, keď voňavý medovník naplní vám bruško, keď pichľavý stromček ozdobí váš domček, uvítajte Vianoc čas, nech je šťastný každý z vás.

Zo srdca vám prajeme krásne vianočné sviatky plné lásky a pokoja.

Redakcia Pohľadu pod vedením p. uč. Neupauerovej